

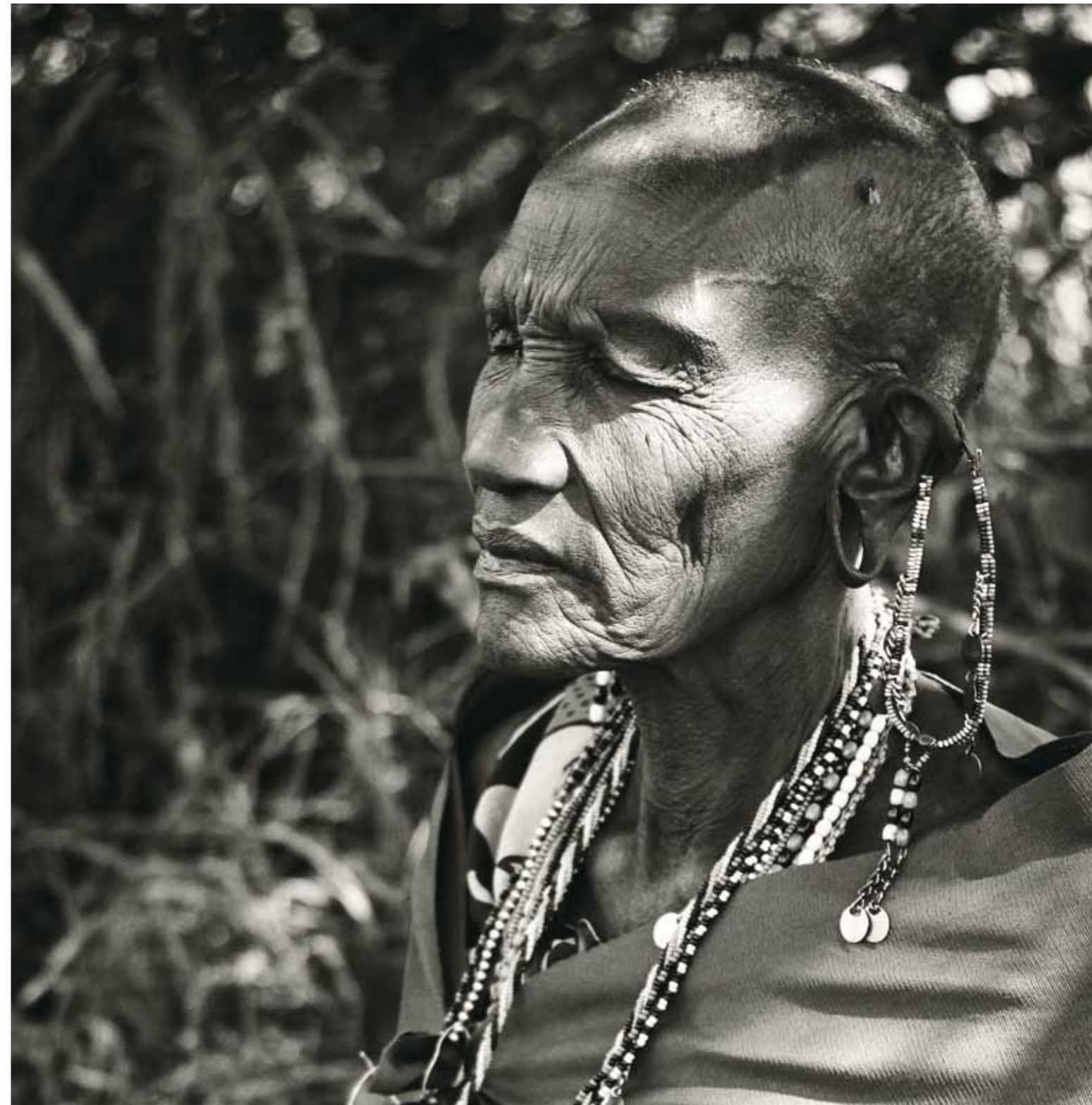
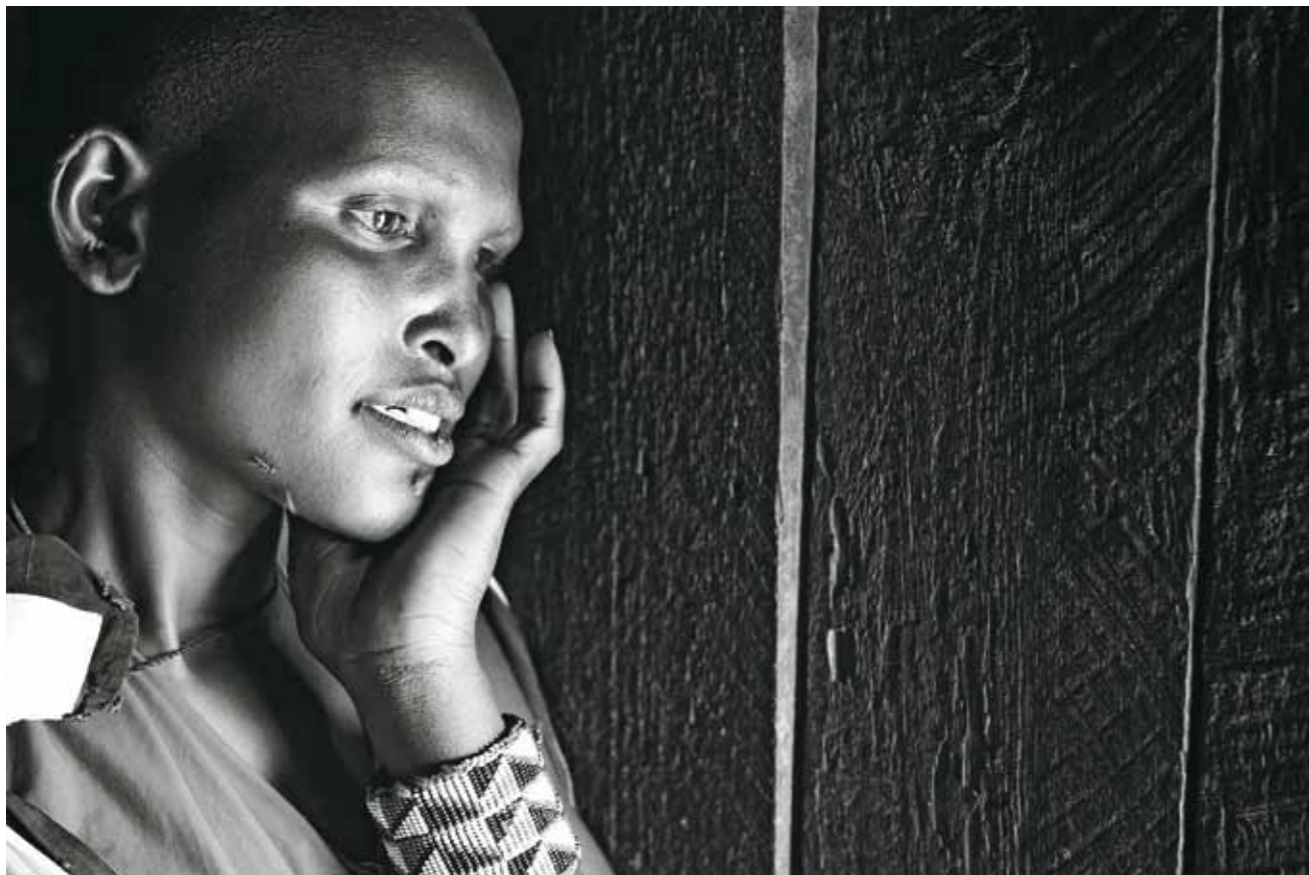
Ondřej Kolman

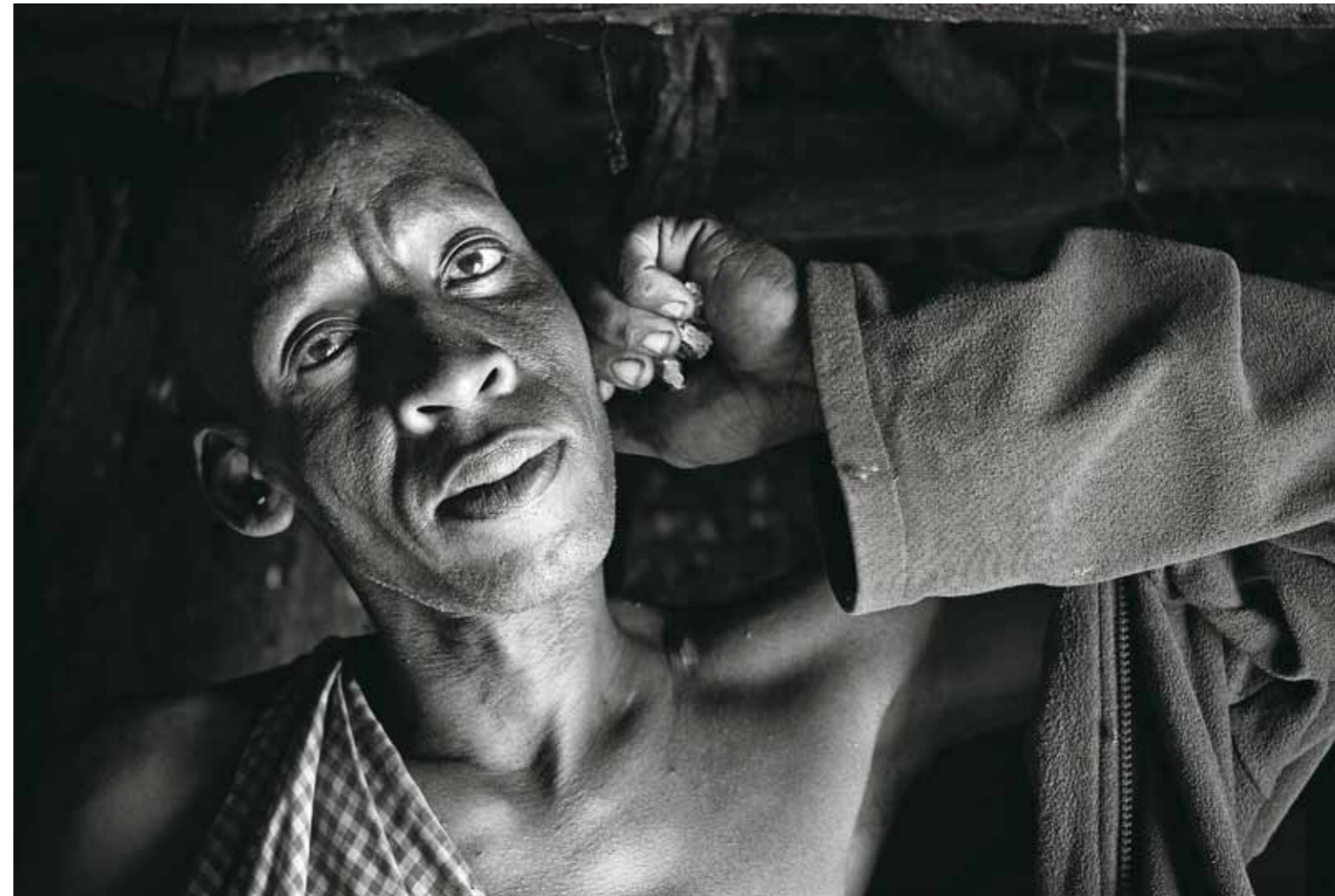
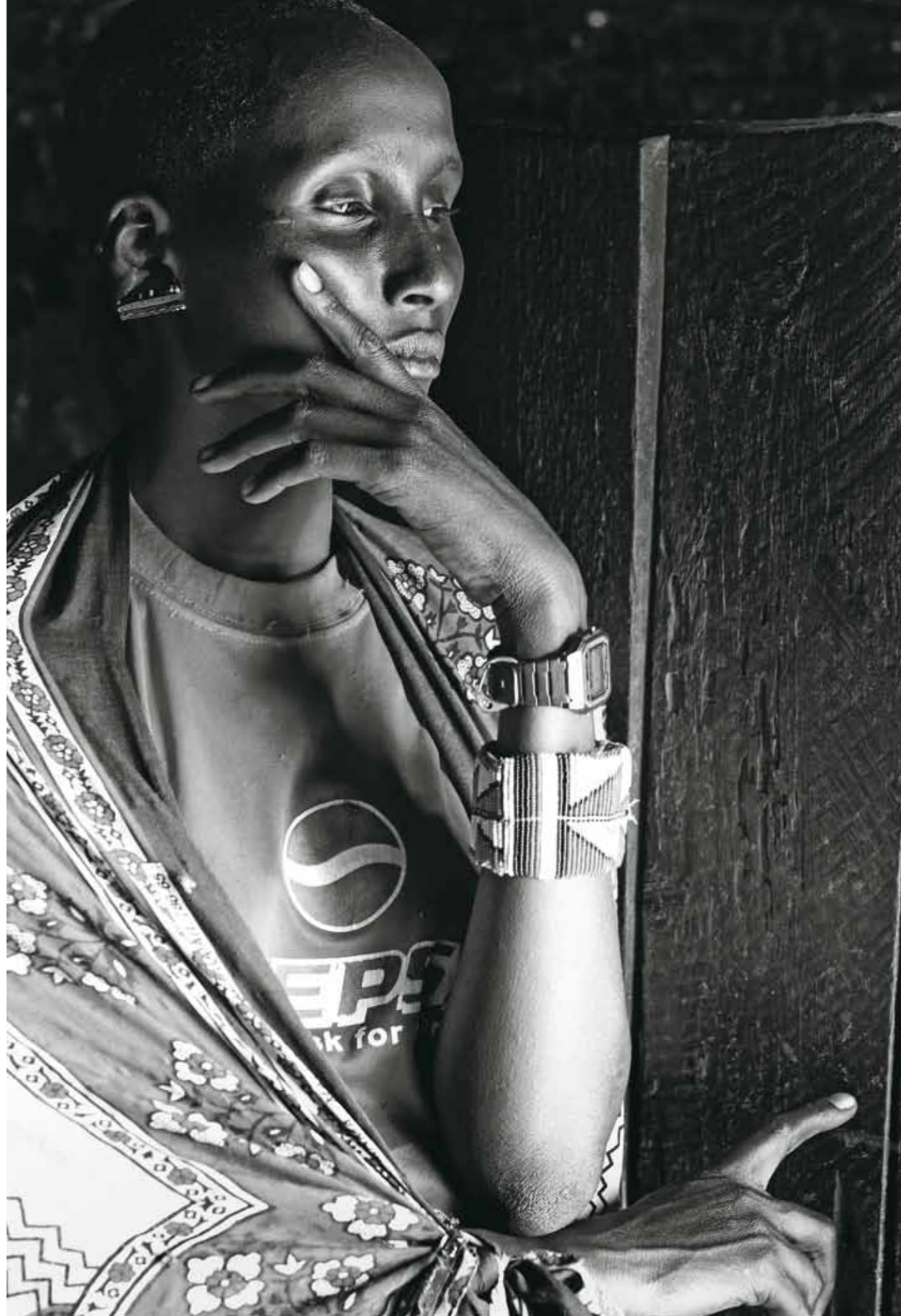
Potkali jsme se, jak už to v případech našich věrných čtenářů bývá, elektronicky. Ondřej psal, já psal a dlouho se díval na jeho krásné snímky a postupně a pomalu vznikal (díky časovému vytížení nás obou) tento článek.

Co rád fotíte a jak jste se k focení vlastně dostal?

„Nejraději fotím lidi a jejich život, zaměřuji se tedy na portréty a reportážní fotografii. V analogii k literatuře je pro mě dobrá fotografie jako povídka, Hemingwayova technika ledovce – ukážete kousek,

ale většina se skrývá pod hladinou, tedy u fotografie v kontextu, ke kterému odkazujete. Mnoho lidí si plete fotografii s faktografií, zde záleží samozřejmě na kategorii – není vždy nutno dodržet přesnou objektivitu, fotografie může vést člověka dál dle uvážení jejího autora.

K focení jsem se dostal tak nějak samovolně s prvními cestami. Vážněji jsem se jím začal zabývat se zakoupením první zrcadlovky. Pak jsem hltal literaturu a sledoval i různé fotoweby. Dnes už své cesty téměř podřizuji focení.“

Fotografování v Africe, lidé a jejich život

Před časem se Ondřej vrátil z cesty po Keni. S místními obyvateli strávil pár dní v jednom z největších slumů na světě – v nairobské Kibeře. Navštívil centrum, které pomáhá a pracuje s HIV pozitivními ženami u Viktoriina jezera, pobyl v masajské vesnici a žil nějaký čas v buši s masajským bojovníkem, cestoval na vlastní pěst k divokým kmenům u jezera Turkana a prošel i utečenecký tábor Kakuma na severu Keni. „V Keni jsem si musel dávat trochu pozor, zejména ve slumu nebo v utečeneckých táborech to byla často náročnější psychologická ekvilibristika. Obecně lze však říci, že při dodržení základních principů reportážní fotografie patří Keňa k zemím spíše fotograficky vstřícnějším, na rozdíl od severovýchodních afrických států.“

Jak moc, nebo málo nedotčená je kultura domorodých kmenů – i přes moderní vlivy?

„Domorodci možná mají na ruce digitálky, ale jejich životy řídí pořád silná tradice zděděná po předcích. Elektřinu nemají a žijí jednoduchým přírodním životem.“

Jací jsou Masajové?

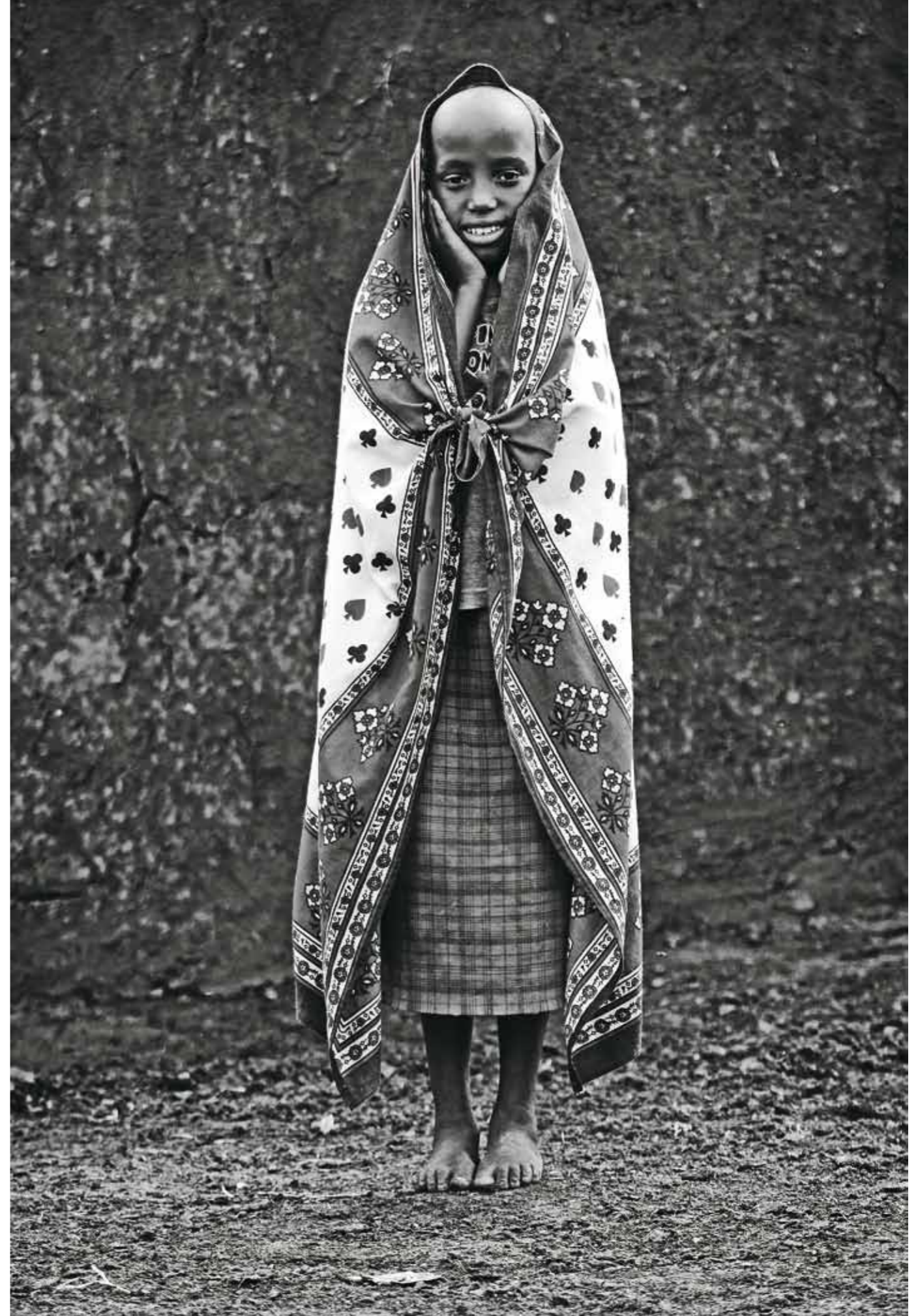
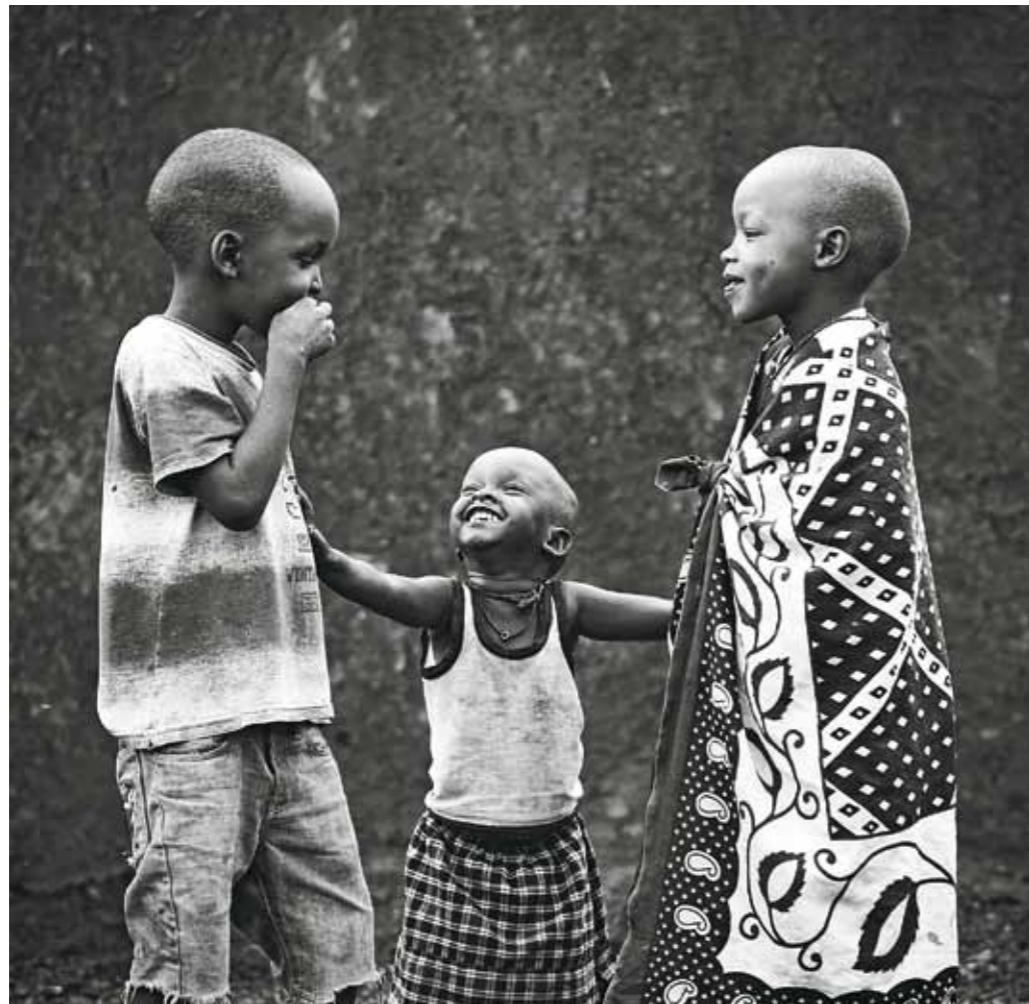
„Velmi milí. Na druhou stranu podle tradice stále praktikují ženskou obřizku, která je pro nás obudná. Pokud pomenu tohle, tak ještě pro dvě věci bych Masajem být nechtěl – pro neskutečné množství much poletujících nad všudypřítomnými kravskými výkaly a pro chatrče z kravského trusu, kde nejsou okna, a díky tomu se tam dusíte kouřem. Dobrá stránka je ovšem to, že ve tmě nevidíte tu neskutečnou spoustu pavouků a švábů, kteří kolem vás ve spánku lezou!“

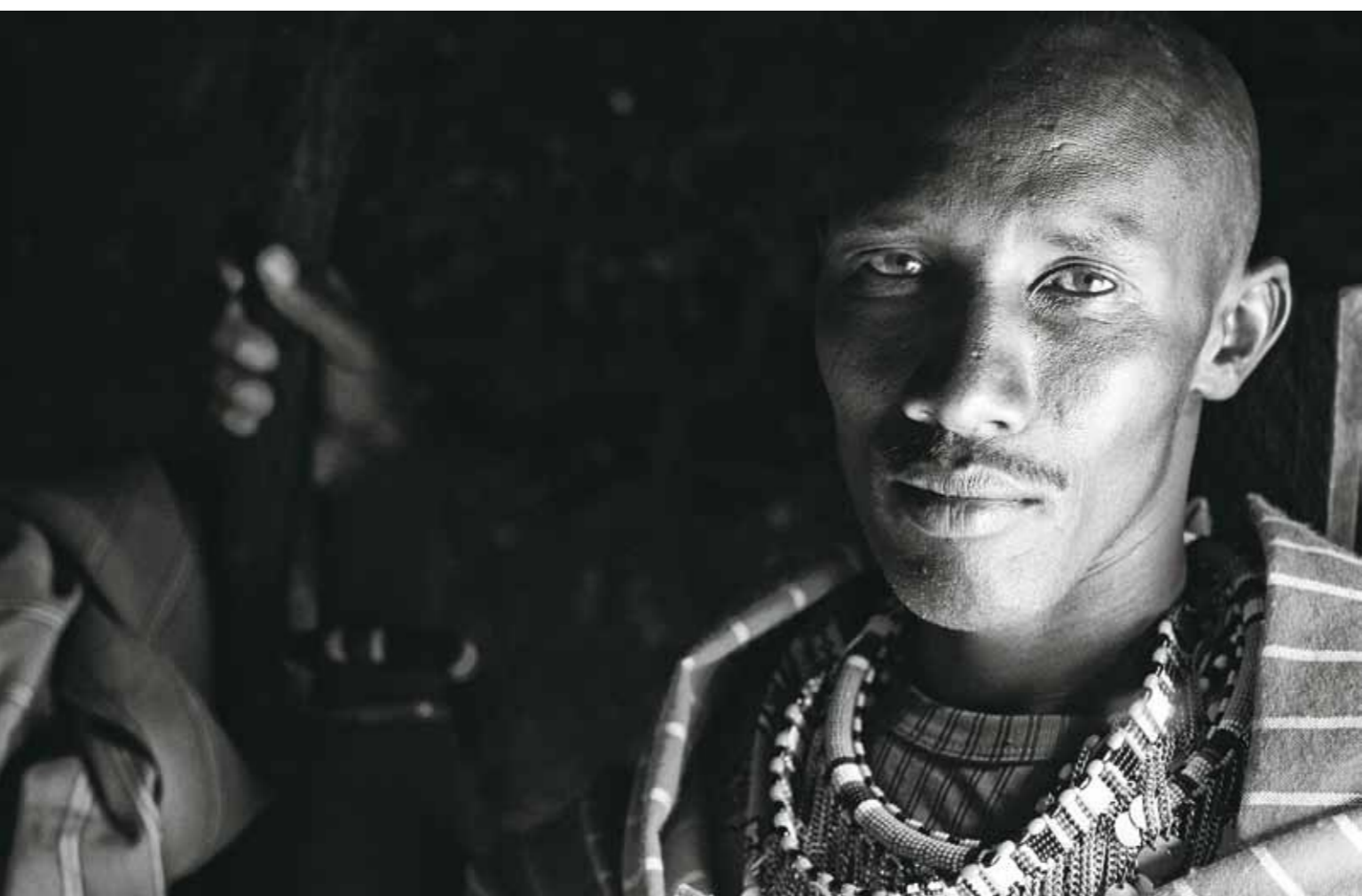
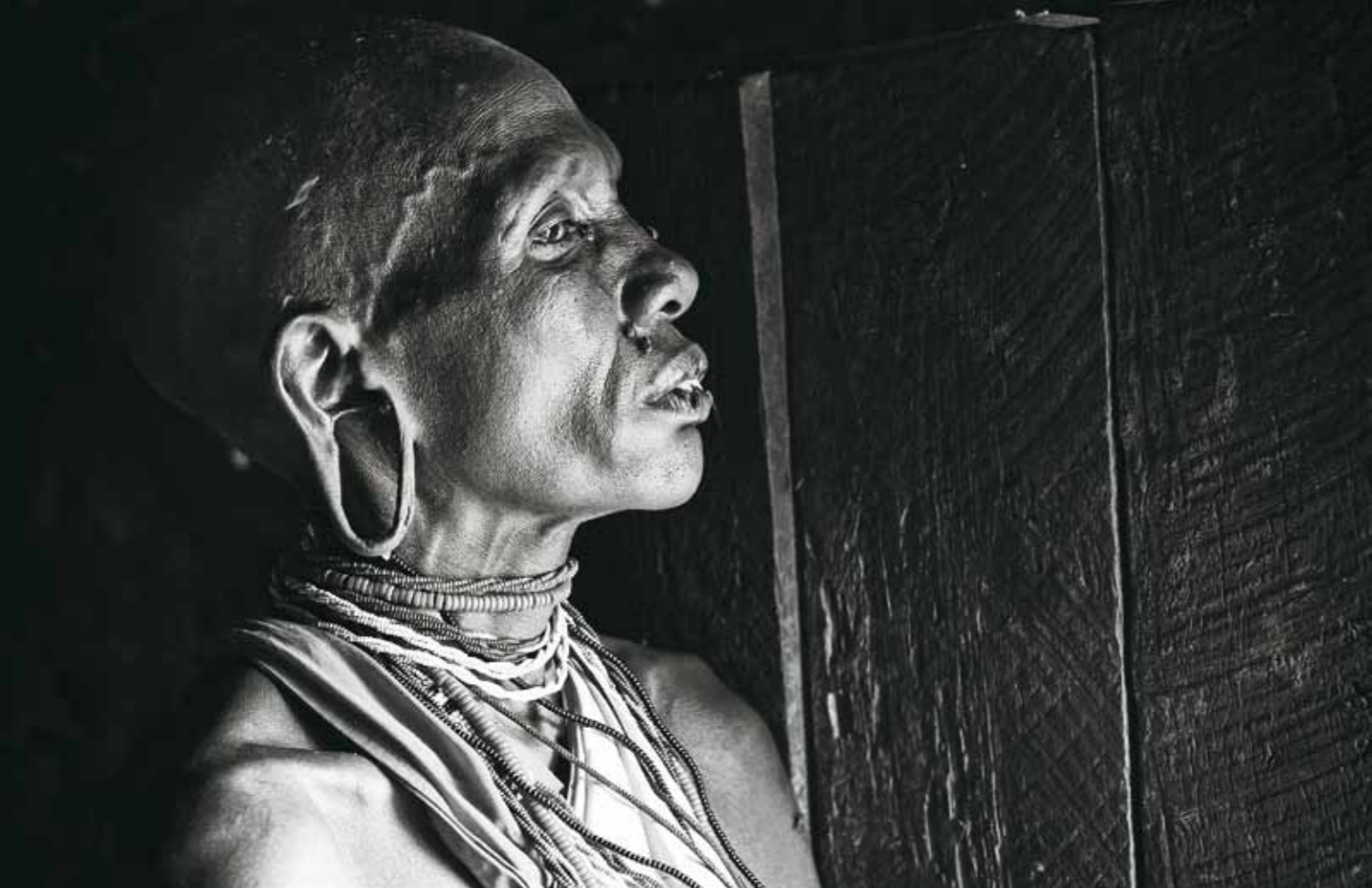
Jaký byl váš nejsilnější zážitek?

„Asi návštěva u žen, které umíraly na AIDS. Obrovský dojem na mě udělala jejich neokázaná statečnost a nesmírná duševní síla, se kterou se všechny bez výjimky pustily do boje proti nevědomosti a na pomoc sirotkům. V těchto oblastech kmene Luo je odhadovaný výskyt HIV pozitivních lidí přes 30 %.“

Ted' odjinud... Jak se takový náročný fotograficko-cestovatelský koníček financuje? Prodejem fotografií a diapositivů?

Ondřej své fotografie zatím neprodává, ale zúročuje focení spíše formou reportáží ve spolupráci s časopisy. Má nějaké další plány, ale nezbývá mu na ně čas, jak říká... Nebo nám je zatím nechce prozradit?

INZERCE

Čtenáři časopisu FotoVideo jsou vděční za každou radu a zkušenost, nejen o fotografii na cestách...

„Předem musím říct, že se mohu vyjadřovat fundovaněji jen o fotografii lidí, potažmo reportážní fotografii. Jiné kategorie nechávám svým zkušeným kolegům. Ohledně focení lidí a jejich života na ostřejších místech jsou dvě nejdůležitější pomůcky: respekt a úsměv. Kombinace těchto dvou prvků mi umožnila přivést fotografie ze slumů Jižní Ameriky, Afriky, Asie i Balkánu, fungují u domorodců stejně jako u umírajících na HIV či v utečeneckých táborech. Často také používám gesto, kdy si sáhnou levou rukou na srdce a s úsměvem pokynou hlavou na znamení díky. Projevují tím pokoru, protože kdo jsem já v porovnání s tvrdým životem těchto lidí. Navíc takto vyjádřený dík je srozumitelný stejně domorodcům v Africe, v deštných pralesích Jižní Ameriky nebo cikánské stařeně v balkánském ghettu. Osobně navíc nikdy nefotím, pokud nedostanu souhlas fotografovaných. Často jsem se vyskytoval na místech, před kterými mě ostatní varovali. Většinou vsadím na místního homeboye, který ví, kdy už jde opravdu o krk a kde to je celkem bez problémů, a na zmiňovaný respekt. Tím nechci říct, že pak nehrozí nebezpečí. Naivita vás může stát na těchto místech život. Ale pokud lidé, které fotíte, pochopí, že se necítíte nadřazení, ale že se všim respektem k jejich těžkému životnímu údělu pouze děláte svoji práci, otupí to hroty na většině míst. Ohledně focení lidí obecně je důležité navázat kontakt. Pokud neovládám jejich jazyk, snažím se alespoň komunikovat gesty. Prvních pár fotografií většinou nestojí za moc, ale pokud vydržíte dost dlouho, lidé nasazená maska omrzí a vy tak získáte jedinečnou příležitost fotografovat jejich skutečnou vnitřní podobu. Opravdové focení začíná v momentě, kdy si vás přestanou lidé všimnout.“
Díky za příjemné povídání. □ **Ing. Rudolf Stáhlich**

P. S. – V materiálu byly použity výňatky z rozhovoru Ondřeje Kolmana s Lenkou Markovičovou z magazínu Cestopisy.

ONDŘEJ KOLMAN (*1979)

Narodil se v Liberci, vystudoval pedagogickou fakultu. Po studiích sbíral zkušenosti různě po světě. Pracoval jako barman v Londýně, myl mrakodrapy v Chicagu, pracoval na stavbách, učil angličtinu ve Španělsku, několik let pracoval na manažerských postech. V současné době se věnuje zahraničnímu obchodu ve výrobní firmě. Kromě evropských států procestoval USA, Turecko, Venezuelu, Peru, Maroko, Malajsii, Borneo, Vietnam, Indonésii a Keňu.

www.ondrejkolman.com

fotoSkoda

www.fotoskoda.cz

Canon

Digitální zrcadlovka

EOS 600D

OBJEKTIV EF-S18-135 IS

+ SDHC 16 GB

+ Pojištění fotoaparátu na rok v hodnotě 1.790 Kč

EVROPSKÁ
Cestovní Pojišťovna

Pojištění fotoaparátů

FotoSlužby Centra FotoŠkoda

FotoObrázky

z vlastních fotografií

Kompletní fotografické služby, tisk a rámování.

Tisk až do neuvěřitelného formátu

150 x 300 cm

Zhotovujeme **ON-LINE**

Centrum FotoŠkoda

Palác Langhans
Vodičkova 37, Praha 1